

[Kristen Amby.]

gunstigere end dem, nemlig hvis det har en Arveret af en Udstrækning, som dets Søskende ikke har.

Naar man nu kommer, som det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen gjorde for nylig, og taler om, at det er hovedsagelig af Hensyn til Barnets Tarv, man tager det Standpunkt, man tager, maa jeg sige, at den Begrundelse ikke holder Stik. Fra første Færd, da daværende Justitsminister Zahle fremsatte disse Forslag, var Begrundelsen slet ikke denne, det var kun en sideordnet Begrundelse. Hovedbegrundelsen fandt man i en Slags Naturet. Ved Behandlingen i Udvalgene er vi alle kommet til den Anskuelse, at Hovedsynspunktet maatte være Hensynet til Barnets Tarv, men vi siger, at Hensynet til Barnets Tarv forlanger ikke det, som Lovforslagene her opstiller, og naar man skal motivere og forsvare det, saadan som den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, gjorde det ved anden Behandling, saa anfører man heller ikke det, nej, man siger: Ja, det er vist egentlig noget formelt juridisk, men vi mener nu *det!* Nu vel, det maa de Herrer mene, men de maa ikke komme og fortælle os eller Landet, at de derved varetager Barnets Tarv i højere Grad, end vi andre gør, for det gør de ikke, tværtimod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg beder Tinget undskylde, at jeg er nødt til at holde en privat Forelæsning for det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen, men da Det radikale Parti har valgt ham til Ordfører, maa det have Ansvaret for, hvad han i den Henseende foretager sig og derved nødvendiggør. Naar det ærede Medlem nu siger: Hvis det drejede sig om at tilraade unge Mennesker, og saadan noget — ja, saa har han fat i noget af det rigtige, for det er netop det, det drejer sig om. Men det, der er det typiske for Det radikale Parti paa en Række Punkter og ogsaa her, er det, at de stræber efter at hjælpe „lige her paa det Sted“ og tror, at de kan gøre det, uden at det har Konsekvenser andre Steder. Det er det, man ikke kan. Man kan ikke skabe samme Retsvirkning af et ulovligt Forhold som af det legaliserede Forhold, uden at man derved undergraver det legaliserede Forhold ganske naturligt i det lange Løb, og forstaar man ikke det, har man efter min Mening ikke mange Betingelser for at deltage i Lovgivningsarbejde.

Justitsministeren (Steincke): For at det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen ikke skal føle sig alt for ulykkelig efter de senere Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Pürschel, vil jeg sige, at i Norge, hvor man har etableret denne Retsstilling, befinder man sig i det hele ganske godt ved Situationen uden at være af den Opfattelse, at man har faaet en specielt radikal Indstilling paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde forrige Gang, han havde Ordet, at man burde ikke knytte samme Retsvirkning til dem, der „løber sammen“, som til Ægteskabet. I disse Udtalelser benyttede det ærede Medlem absolut ikke *sin* klare Hjerne, thi der er jo aldeles ikke Tale om Retsvirkninger mellem Parterne indbyrdes. Der er meget stor Forskel ganske uanset denne Lovgivnings Vedtagelse paa Forholdet mellem de Parter, der løber sammen, og de Parter, der er gift. Det drejer disse Lovforslag sig slet ikke om. De drejer sig om, hvilke Retsvirkninger det skal medføre for Børnene, at deres Forældre ikke er gift, og der kan man jo se paa denne Sag ud fra to forskellige Synspunkter, men det er ganske umuligt at sige, hvem der vil faa Ret i det praktiske Liv. Hvad skader eller hvad gavner Ægteskabet mest, at man vedtager eller man forkaster disse Love? Kan man ikke lige saa godt som antage det ærede Medlem Hr. Pürschels Betragtning sige følgende: Jo større Ansvar du faar for de Børn, du sætter i Verden uden for Ægteskab, ved at de ogsaa faar dit Navn og faar Arveret efter dig, jo mere opfordres du til at leve det Liv, som det ærede Medlem Hr. Pürschel har gjort sig til Talsmand for — undskyld, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit er jo i samme Grad Talsmand for det. Jeg hævder, at den principale Betragtning, der ligger bag ved disse Lovforslag, er netop Fremhævelse af Forældrenes Ansvar i langt højere Grad, end den nuværende Lovgivning gør det. At det skulde være en Svækkelse for Ægteskabet, det forstaar jeg ikke.

Der var adskillige af de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gjorde gældende, som jeg kunde tiltræde, og navnlig hans Grundbetragtning, at Udgangspunktet for vort Syn paa disse Forslag er Barnets Tarv; i den Henseende er vi enige. Men jeg tror blot ikke, som det ærede Medlem syntes at tro, at Adoption ikke bliver en lige saa hyppig forekommende Foreteelse fremtidig, som den er nu. Jeg tror heller ikke, at der er mangan Fader uden for Ægteskab, der efter denne Lovgivning af